

ת"פ 27024/08/13 - מדינת ישראל נגד פארס שריתח

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 27024-08-13
בפני הנשיא אהרון פרקש
בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אורי גולדשטיין
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד
פארס שריתח (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן

גזר דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל חלק כללי ופרק של עובדות והוראות חיקוק.

בחלק הכללי הוסבר, כי בחודש ינואר 2011, פרצו ברחבי סוריה הפגנות ומחאות של אזרחים סוריים נגד הממסד הסורי, שהתפתחו ללחימה ממושכת של כוחות המורדים בכוחות הממסד הסורי. עוד בגדרי החלק הכללי נאמר, כי ארגון "המדינה האסלאמית" (להלן: "דאע"ש") הוא ארגון מחבלים קיצוני ביותר, הנמנה על ארגוני ג'יהאד עולמי. לפי כתב האישום, דאע"ש הוכרז ביום 3.9.14 כהתאחדות בלתי מותרת כמשמעה בתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945. משנתו של הארגון מצדדת בתפישת הסלפיה ג'האדיה, הקוראת לפגיעה במשטרים "כופרים", שאינם הולכים בדרך האסלאם. ישראל, כחלק מה"כופרים", מהווה יעד לחימה מובהק כחלק ממטרות הג'יהאד העולמי. לפי כתב האישום, ביצוע הג'יהאד ב"בלאד אלשאם" (סוריה הגדולה) אמור להיות השלב המכריע והחשוב של הג'יהאד העולמי בדרך לשחרור ירושלים ופלסטין.

2. בנוסף נאמר בכתב האישום, כי התופעה של יציאת אזרחי ישראל או תושביה לזירת הג'יהאד בסוריה, כדי להשתתף בלחימת המורדים נגד הממסד הסורי (להלן: "התופעה") טומנת בחובה אפשרות של ממש, כי ההכשרה האידיאולוגית והצבאית אותה יעברו שם, תנוצל על ידם לצורך פעילות חבלנית עוינת נגד מטרות ישראליות, או לצורך הפצת משנה הדוגלת בפעילות כזאת - בין אם ביוזמתם העצמאית, ובין אם ביוזמת ובהפעלת גורמי ג'יהאד עולמי - ובהם דאע"ש - עימם באו במגע בסוריה.

הוסבר, כי התופעה טומנת בחובה אפשרות לסיכון ממשי, שגורמי דאע"ש ילקטו מהישראלים המגיעים אליהם מידע בעל ערך אודות ישראל, תוך ניצול מעמדם כאזרחי ישראל או תושביה.

כמו כן נכתב שם, כי בתופעה המתוארת טמונה גם הסכנה הממשית שמגע בין ישראלים לגורמי דאע"ש יוביל ליצירת צירי קשר בין אלה לבין אלה, אשר ינוצלו לפעילות חבלנית עוינת משותפת נגד מטרות ישראליות.

בנוסף נאמר בחלק הכללי, כי הנאשם הוא תושב ישראל המתגורר בכפר עקב שבירושלים, וכי במשך מספר שנים לפני האירוע המתואר בכתב האישום, התגורר בשיקגו שבארצות הברית.

עוד צוין, שעומר שריתח (להלן: "עומר") הוא אחיו של הנאשם, ומחמד נאצר שריתח (להלן: "מחמד") הוא בן דודו. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגוררו גם עומר ומחמד בשיקגו.

3. בפרק העובדות שבכתב האישום נאמר, כי מספר חודשים לפני חודש אפריל 2015, שוחח עומר עם הנאשם אודות ארגון דאע"ש. הנאשם, עומר ומחמד צפו באמצעות האינטרנט בסרטונים המתעדים את פעילות דאע"ש, לרבות מעשי רצח שבוצעו על ידי אנשי הארגון, וכן בתכנים שעניינם האידיאולוגיה של דאע"ש וארגוני ג'יהאד עולמי אחרים. השלושה שוחחו על ידיעות שהתפרסמו בחדשות לגבי דאע"ש ועל התפישה הרעיונית העומדת בבסיסי פעילות הארגון, ואשר מצדיקה לכאורה את מעשי הרצח המבוצעים על ידי פעיליו. בעקבות זאת, החליטו השלושה להצטרף לדאע"ש, וזאת במטרה להשתתף בלחימה המבוצעת על ידי אנשי דאע"ש, או לסייע לאנשי הארגון בפעילויות הקשורות בלחימה.

4. בחודש אפריל 2015, קשר הנאשם קשר עם עומר ומחמד להגיע לסוריה במטרה לממש את תכניתם להצטרף לדאע"ש. לצורך כך, החליטו השלושה להגיע לאיסטנבול שבתורכיה, משם לעיר בשם גזיאנטב, וממנה לעבור את גבול תורכיה-סוריה במטרה לחבור לכוחות דאע"ש.

5. ביום 4.5.15, רכש הנאשם כרטיסי טיסה עבור השלושה, משיקגו, דרך איטליה, לקהיר שבמצרים. הנאשם תכנן את המסלול באופן כזה על מנת לטשטש את עקבות נסיעתו לתורכיה.

6. בנוסף, רכש עומר עבור השלושה שני מכשירי "טאבלט" אליהם הוריד מהאינטרנט מפות, שבאמצעותן יוכלו השלושה לתכנן כיצד לעבור את הגבול מתורכיה לסוריה.

השלושה הצטיידו בסכום של כ-14,000\$ אותו חילקו ביניהם, ואשר נועד לשמש אותם בדרכם ליעד וביעד עצמו.

7. ביום 13.5.15 טסו השלושה דרך רומא לקהיר, וכשהגיעו לשם, רכש הנאשם יחד עם עומר כרטיסי טיסה עבור השלושה משארם א-שיח' שבמצרים לאיסטנבול.

8. ביום 26.5.15 טסו השלושה מקהיר לאיסטנבול. כשהגיע הנאשם לתורכיה, סורבה כניסתו למדינה היות שתוקף דרכו היה קצר מהנדרש. הנאשם החליט להגיע לישראל על מנת לחדש את דרכו, במטרה לנסות בשנית להגיע לסוריה ולהצטרף לדאע"ש. לשם כך הוא קנה כרטיס טיסה לישראל, הגיע לביתו בכפר עקב שבירושלים, והמשיך לעמוד בקשר עם עומר ומחמד שהגיעו לסוריה.

9. על פי עובדות אלה הואשם הנאשם בניסיון להצטרף ולפעול כחבר בהתאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(1)(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הסדר טיעון

10. ביום 13.1.16 הודיעו באי כוח הצדדים, כי הגיעו להסדר טיעון בעניינו של הנאשם, כך שהוא יודה בעובדות כתב האישום ויושת עליו עונש של 15 חודשים של מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי וקנס כפי שייקבע על ידי בית המשפט. כן הוסכם, כי נוכח גילו של הנאשם, שטרם מלאו לו 21 שנים, יתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו.

11. על יסוד הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום, הורשע הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

תסקיר שירות המבחן

12. מתסקיר שירות המבחן (מיום 25.2.16) עולה, כי הנאשם כבן 19, הוא בן למשפחה מוסלמית המחלקת את מגוריה בין ארה"ב לבין כפר עקב באזור ירושלים. טרם מעצרו עבד הנאשם כחודש בבית מלון "שערי ירושלים".

לפי התסקיר, הנאשם נולד בארה"ב, בה התגוררו בני המשפחה, ובהיותו כבן ארבע שב ארצה עם אמו וילדיה, והשתלב במסגרות לימוד. הישגיו היו טובים והתנהגותו הכללית הייתה מותאמת. בהיותו כבן תשע חזרו בני המשפחה לארה"ב, הנאשם סיים את לימודיו בבית ספר תיכון, הישגיו היו טובים והוא השתלב בלימודים במכינה באוניברסיטה מקומית. במקביל, עבד הנאשם במגוון עבודות, בעיקר כמוכר בחנויות בגדים. לדבריו, לאחר סיום שנה אחת במכינה החליט לחזור לישראל במטרה להשתלב בלימודים אקדמיים. לדידו, ההחלטה נבעה ממניעים כלכליים.

עוד נאמר בתסקיר, כי משפחת המוצא של הנאשם מונה שש נפשות. אביו, בשנות החמישים לחייו, ממשיך להתגורר בארה"ב ועובד כנהג מונית. אמו, בשנות הארבעים לחייה ומתגוררת בכפר עקב. האם עבדה בעבר כפקידה בעיריית ירושלים וכיום היא עקרת בית. לנאשם אח ושתי אחיות, ואחיו הגדול הוא שותפו לכתב האישום. הנאשם אינו יודע מה עלה בקורות אחיו בתקופה זו, ונראה שחש אי נוחות וקושי בהתייחסות אליו, ככל הנראה על רקע הנסיבות המשותפות שהביאו למעצרו.

לנאשם אין הרשעות קודמות.

13. על פי שירות המבחן, כאשר הנאשם התבקש להתייחס לעבירה שבכתב האישום, שלל את האמור שם. לדבריו, לא הייתה לו כוונה להצטרף לדאע"ש, אלא להגיע לסוריה ולהצטרף למורדים הסורים, ולדידו, הניסיון להיכנס לסוריה נבע ממניעים הומניטאריים. הנאשם נטה להשליך את האחריות למעצרו על אחיו והאשימו במעורבותו בעבירה. לשיטתו, אחיו רימה אותו והשתמש בו על מנת להצטרף לדאע"ש.

עוד שלל הנאשם קווים תוקפניים ואלימים בהתנהגותו, וגם שלל הזדהות עם ארגון דאע"ש. הנאשם שיתף, כי שומר על אורח חיים דתי אך לא מאמין בכפייה. הנאשם לא התייחס בחומרה להאשמות כלפיו ולעונש המאסר

שהוא צפוי לרצות. לצד זאת הוא ביטא רצון לחזור למסלול חייו הקודם ולהשתלב בלימודים אקדמיים.

בשיחה עם קצינת המבחן הכחיש הנאשם את עובדות כתב האישום, דבר אשר לא איפשר לשירות המבחן לבחון לעומד את מניעיו. לאור הכחשה זו ואי ההכרה בביצוע העבירה, קבע שירות המבחן כי אין ביכולתו לשלול סיכון שהנאשם יחזור על מעשיו.

נוכח אי לקיחת אחריות על העבירה, הומלץ לאמץ את הסדר הטיעון לעניין העונש.

עיקרי טענות הצדדים לעניין העונש

14. בטרם נשמעו טענות באי כוח הצדדים לעניין העונש, הדגיש ב"כ המאשימה שהנאשם נמנע מלהודות בפני שירות המבחן בעובדות כתב האישום.

לכך השיב ב"כ הנאשם, לאחר ששוחח עם הנאשם, כי נראה שהיה חוסר הבנה בין הנאשם לבין קצינת המבחן שדיברה עם הנאשם. זאת שכן, לדבריו, מיומנות הקצינה בשפה האנגלית "הייתה די חלשה". עם זאת, שב ב"כ הנאשם ומסר בשמו כי הוא מודה בעובדות כתב האישום ובעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

15. בדיון לפניי שב הנאשם והודה בעובדות כתב האישום ובעבירה המיוחסת לו שם.

16. ב"כ המאשימה ביקש לאשר את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים. הוא ציין, כי ההסדר מאוזן שכן יש בו תמהיל ענישה הכולל רכיב המאסר ורכיבי קנס ועונש הצופה את פני עתיד.

אשר לקנס, ביקש ב"כ המאשימה להטיל קנס שלא יפחת מ-8,000 ₪ והגיש פסיקה לתמיכה בבקשה זו, הגם שציין כי העבירות מושאי אותה פסיקה הנן חמורות מזו בה הורשע הנאשם.

באשר למאסר על תנאי, ביקש ב"כ המאשימה, כי יהא זה מאסר על תנאי ממושך בעבירות לפי תקנות ההגנה, הפקודה למניעת טרור ועבירות ביטחון בכלל.

17. ב"כ הנאשם ביקש גם הוא, שבית המשפט יאשר את הסדר הטיעון. ב"כ הנאשם ציין, כי מעובדות כתב האישום ניתן לראות בבירור שהנאשם הגיע לתורכיה שעה שתוקף דרכונו פג, או עומד לפוג תוך מספר ימים, אז חזר לישראל. לדבריו, הנאשם לא עשה דבר שיש בו לפגוע במדינה וגם לא פעל כדי לחדש את תוקף הדרכון על מנת לצאת שוב את ישראל. עניין זה, כך נטען, מעיד על רמת המסוכנות הנמוכה ביותר מצדו של הנאשם.

הנאשם, כך הוסף ונטען, אינו דומה לנאשמים בתיקים מסוג זה, בהם מיוחסות לנאשמים גם עבירות של מגע עם סוכן זר, כמו גם מאחר שנאשמים מסוג זה נוהגים, עוד קודם עזיבתם את הארץ, לקיים קשרים עם אנשים מסוריה, שמכוונים אותם לאן להגיע, ולאחר הגעתם לסוריה הם מצטרפים למחנות אימונים או לארגון דאע"ש - כל אלו מעשים אותם לא ביצע הנאשם.

ב"כ הנאשם ציין לטובה את הפרקליטות, שהטתה אוזן קשבת לטענותיו, והוסיף, כי מדובר בהסדר טיעון סביר שיש בו כדי לאזן בין כל הדברים. ב"כ הנאשם סבור, כי הנאשם הולך שולל על ידי אחיו ובן דודו, המבוגרים ממנו, וכי הם הפילו אותו בפח.

ב"כ הנאשם טען גם, כי מדובר במשפחה נורמטיבית, כאשר המעשה המיוחס לנאשם גרם להם להלם. לדבריהם, עד היום אין להם קשר עם הבן האחר, והם אינם יודעים מה עלה בגורלו - האם הצטרף לארגון דאע"ש, או לארגון אחר בסוריה, או שמא נהרג.

18. לפי ב"כ הנאשם, המשפחה נמצאת כיום במצוקה כלכלית ומבקשת שהקנס שיוטל על הנאשם יהיה נמוך וסמלי ככל הניתן. קודם למאסרו הנאשם עבד וסייע בפרנסת המשפחה והיום אין באפשרותו לעשות זאת. עוד הוסיף, כי האב, הנמצא בארה"ב, עובד כנהג מונית ואינו מרוויח סכומים גבוהים.

אשר לפסיקה שהגיש ב"כ המאשימה, נטען, כי האישומים באותם תיקים שונים וחמורים מאלו המיוחסים לנאשם. המדובר שם באנשים שפגעו בביטחון המדינה ואזרחיה, ואילו בענייננו לא הייתה פגיעה שכזו.

19. ב"כ המאשימה הגיב לטענות אלה, כי ב"כ הנאשם לא היה רשאי להעלות דברים אלו במסגרת טיעוניו נוכח האמור בהסדר הטיעון כי הצדדים לא יחרגו מעובדות כתב האישום, לא יסתרו אותן ולא יוסיפו עליהן.

20. הנאשם מסר, כי אין לו מה להוסיף על דברי בא-כוחו.

דין והכרעה

21. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בניסיון לחבור להתאגדות בלתי מוכרת, כאשר טס עם שניים נוספים לאיסטנבול, במטרה להצטרף ללחימה המבוצעת על ידי אנשי דאע"ש, או בכדי לסייע לאנשי אותו ארגון בפעילויות הקשורות בלחימה.

הנאשם, יחד עם השניים האחרים, הצטייד בסכום של כ-14,000 דולר, שנועדו לשמש אותם בדרכם ליעד וביעד עצמו. עוד עולה מכתב האישום, שעת הגיע הנאשם לתורכיה סורבה כניסתו למדינה מכיוון שמועד סיום תוקפו של דרכנו קרב. הנאשם החליט לחזור לישראל על מנת לחדש את דרכו, וזאת במטרה לנסות בשנית להגיע לסוריה ולהצטרף לדאע"ש. לשם כך, קנה כרטיס טיסה לישראל, הגיע לביתו שבכפר עקב, והמשיך לעמוד בקשר עם שני חבריו שהגיעו לסוריה (סעיף 7 לפרק העובדות שבכתב האישום).

22. כאמור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון בעניין עונש המאסר שראוי לגזור על הנאשם, כאשר השאירו לשיקול דעת בית המשפט לקבוע מאסר על תנאי וקנס.

23. המעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום הנם חמורים. הנאשם ביקש להצטרף לארגון דאע"ש

ולהילחם בשורותיו או לסייע לארגון זה בפעולותיו. למותר לציין, המדובר בארגון מחבלים קיצוני ביותר הנמנה על ארגוני הג'יהאד עולמי, שבכוונתם, כפי שהצהירו בעבר, להגיע ולפגוע במדינת ישראל, המוגדרת על ידם כ"כופרת", ובירושלים. אין ספק כי התופעה של יציאת אזרחים ישראלים או תושביה להצטרף לארגון או לסייע בידיהם, הנה חמורה ביותר. תופעה זו טומנת בחובה סכנה ממשית ומוחשית שהכשרה אידיאולוגית או צבאית, על ידי אנשי אותו ארגון, למצטרפים אליהם, תביא בבוא היום לפעילות חבלנית עוינת נגד מטרות ישראליות. כן עולה החשש להפצת משנת אותו ארגון שדוגלת בפעילות כזאת בעולם ובישראל. נוסף על כך, הצטרפות לארגון זה, טומנת בחובה אפשרות לסיכון ממשי, שגורמים השייכים לארגון ילקטו מהישראלים המגיעים אליהם מידע בעל ערך אודות ישראל, תוך ניצול מעמדם כאזרחי ישראל או תושביה. כן קיימת האפשרות לפעילות חבלנית עוינת משותפת נגד מטרות ישראליות בארץ ובחו"ל.

24. לאחר שנתתי דעתי לטענות ב"כ הצדדים, להודייתו של הנאשם בעובדות כתב האישום והחיסכון בזמן, לגילו הצעיר של הנאשם (יליד 1996), להמלצת שירות המבחן, ובשים לב לפסיקה שנקבעה כי דרך כלל, מלבד במקרים חריגים, יאשר בית המשפט הסדר טיעון שגובש בין המאשימה לבין הנאשם (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577 (2002)), הגעתי לכלל מסקנה לאשר את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, ולא לחרוג מעונש המאסר בפועל עליו הסכימו, הגם שנראה כי נמצא הוא על הצד הנמוך בנסיבות שמיוחסות לנאשם בכתב האישום.

25. על יסוד כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 15 (חמישה עשר) חודשים של מאסר בפועל אשר יחלו להימנות מיום מעצרו של הנאשם 21.7.2015-
- ב. 12 (שנים עשר) חודשים של מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מעת שחרורו על העבירה בה הורשע בתיק זה, וכן על כל עבירה כנגד ביטחון המדינה שהיא עבירה מסוג פשע.
- ג. קנס בסך של 6,000 ₪ שישולמו ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים של 600 ₪ החל מיום 1.7.16. אם לא ישולם תשלום כלשהו במלואו ובמועדו, כי אז תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי, ואם לא ישולם, כי אז יישא הנאשם בעונש של מאסר בפועל של 20 יום חלף כל 600 ₪ שלא ישולם.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן והודע היום, יא' בניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

אהרון פרקש, נשיא
(בפועל)